

Veče glomazne poezije i sumnjivog džezza

Kada su se početkom januara pojavile informacije o izvođenju „Večeri glomazne poezije” u Kulturnom centru Pančeva, mnogi poštovaoci stvaralaštva Ramba Amadeusa i našeg sugrađanina maestra Ivana Aleksijevića zabeležili su petak, 26. februar, u 20 sati, kao nešto što se ne propušta. Kao pripremu za to, „Pančevac” vam donosi kraći razgovor sa Antonijem Pušićem.

PANČEVAC: Kakav će biti vaš nastup u Pančevu? Šta publika može da očekuje?

Foto: Jelena Jovanov

A. PUŠIĆ / RAMBO: To će zapravo biti „Veče glomazne poezije i sumnjivog džezza”. Već radni naslov dosta govori. Ja ću čitati svoje najduže tekstove, koje nisam nikad uspio da naučim napamet, a Ivan će me pratiti na klaviru prigodnim melodijama. Međutim, ponekad će se priključiti i bubnjar i kontrabasista, bez ozvučenja... Hoću da stvorim nekakav krossover prijatnog pozorišnog zvuka i džez kluba. Prvi put ćemo to tako raditi u Pančevu i Pančevci imaju priliku da prisustvuju tom eksperimentu, nadam se, uspješnom.

• Duže od godinu dana priređujete „Večeri glomazne poezije”. Jednom prilikom se ste rekli da je to neka vrsta vodvilja. Da li je to odgovarajuća forma ovde i sada? Zbog čega?

– Pa, još tražim formu, nisam skroz zadovoljan. Svakako da će zvuk kontrabasa unijeti malo dodatne poetike, vidjećemo.

• Šta je glomazna poezija? Kako, kada i koliko dugo je nastajala?

– To su svi oni moji predugi i rogobatni tekstovi koje je nemoguće bilo

ukomponovati u pristojnu pjesmu. Mnoge od pjesama su tokom godina snimljene i izdate, ali je tekst nekako ostao u drugom planu, pretovaren s previše ritma i muzike. Sada pokušavam da im nađem odgovarajući tretman.

- Kako biste ocenili saradnju sa Ivanom Aleksijevićem?

– Ivan je muzičar svetske klase, drži svu muziku u malom prstu, s njim je vrlo udobno raditi. Njemu je sve jasno, u pola riječi razumije šta je potrebno, a njegova rješenja su uvijek bolja od mojih predloga. Savršen saradnik. Imam tu sreću da voli da radi sa mnom. Aleksijevića traže na sve strane, pa je prava sreća što uvijek ima vremena za saradnju sa mnom.

- Pre dva-tri meseca ste objavili album „Vrh dna”. Jeste li zadovoljni reakcijama publike i, uopšte, kako biste ga vi sami ocenili?

– Moji albumi, naročito tekstovi, moja su autoterapija, pa kad povrh toga još i pjesme nađu svoju publiku, za mene je to dvostruko zadovoljstvo.